260.

260. Ξύλινος πίνακας με γραπτή διακόσμηση απεικόνισης θυσιαστήριας πομπής (αντίγραφο)

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο (Α 16464)
Προέλευση: σπήλαιο Πιτσά Κορινθίας
550–500 π.Χ.
Ξύλο
Σχεδόν ακέραιος, λείπουν μικρά τμήματά του στην αριστερή πλευρά του πίνακα. Η παράσταση έχει πολλές φθορές στην αριστερή πλευρά της.
Ύψ. 0,15. Μήκ. 0,323. Πάχ. 0,05 (οι διαστάσεις αντιστοιχούν στον αυθεντικό πίνακα).

Πρόκειται για τον πληρέστερα διατηρημένο από όλους τους πίνακες από το σπήλαιο Πιτσά. Απεικονίζει παρατακτικά μια προφανώς οικογενειακή, θυσιαστήρια πομπή, αποτελούμενη από επτά μορφές, γιορτινά ντυμένες με πολύχρωμα ρούχα, στεφανωμένες με μυρτιά, μαζί με το αρνί που πρόκειται να θυσιαστεί. Στα αριστερά στέκεται γενειοφόρος άνδρας (το κεφάλι διακρίνεται αμυδρά), που κρατεί κλαδί μυρτιάς. Προηγούνται δύο γυναίκες που επίσης κρατούν κλαδιά μυρτιάς και μπροστά από αυτές βαδίζουν τρία αγόρια. Τα δύο συνοδεύουν με τη μουσική τους την πομπή —το ένα παίζει αυλό και το άλλο λύρα. Το τρίτο, και μικρότερο στην ηλικία, αγόρι οδηγεί το αρνί. Μπροστά από όλους μία νεαρή γυναίκα που στηρίζει το κάνιστρο προσφορών στο κεφάλι της σπένδει πάνω από τον αναμμένο και ματωμένο βωμό, αφιερωμένο στις Νύμφες. Η παράσταση περιβάλλεται από ερυθρό πλαίσιο.

Όλες οι επιγραφές είναι σε κορινθιακό αλφάβητο (Rizakis 2008, 250). Οι δύο νεαρές γυναίκες στα αριστερά του πίνακα ονομάζονται *Εὐθυδίκα* και *Εὐχολίς*. Στο πάνω μέ-

260. Wooden panel with painted decoration depicting a sacrificial procession (copy)

National Archaeological Museum (A 16464)
Provenance: Pitsa Cave, Corinth
550–500 BC
Wood
Almost intact, small parts are missing on the left side of the painting, while the scene has a lot of damage on the left side.
H. 0.15. L. 0.323. Th. 0.05 (original panel).

This is the most completely preserved of all of the paintings. It depicts a sacrificial procession, apparently of a family consisting of seven figures dressed in colorful festive clothes and crowned with myrtle, along with the lamb about to be sacrificed. On the left stands a bearded man (the head is faintly visible), holding a myrtle branch. Two women, also holding myrtle branches, precede him while in front walk three boys. Two of the boys accompany the procession; one plays the flute, and the other the lyre. The third and younger boy leads the lamb. In front of the procession, a young woman with a kanistro (tray) of offerings on her head pours a libation over the lit and bloody altar dedicated to the Nymphs. The scene is surrounded by a red frame.

All the inscriptions are attributed to the Corinthian alphabet (Rizakis 2008, 250). The two young women on the left of the painting are called *Euthydika* and *Eucholis*. On the upper part of the panel the name of the third dedicator is written, *Ethelonchi*, along with a dedication to the Nymphs: *ἀ]νέθεκε ταῖς Νύμφαις Ἐθελόνχε[— — —]*. On the

260.

ρος αναφέρεται το όνομα της τρίτης αναθέτριας *θελόνχη* και η αφιέρωση στις Νύμφες: *ἀ]νέθεκε ταῖς Νύμφαις Ἐθελόνχε[— — —]*. Στο δεξιό πλαίσιο η επιγραφή μαρτυρεί ότι ο ζωγράφος είναι Κορίνθιος, το όνομά του όμως έχει χαθεί: *[— — c.10 — —] ho Qορίνθιος*. Πολύ σημαντική επιγραφική προσθήκη αποτελεί η, μέσω υπέρυθρης φωτογράφισης (infrared-reflected imaging), αποκάλυψη του ονόματος του γενειοφόρου άνδρα στην κεφαλή της πομπής, ο οποίος λέγεται *Μυονίδας* (Brecoulaki κ.ά. 2019, 41 εικ. 6c, 42 σημ. 25).

Rizakis 2008, 250-251. Στασινοπούλου-Καρακαρούγκα 2009, 225 αρ. 101. Brecoulaki et al. 2017, 15. Brecoulaki et al. 2019, 40-46. https://epigraphy.packhum.org/text/343579?hs=85-96 (πρόσβαση 27-10-2024).

Γ.Κ.

right of the panel, the inscription states that the painter is a Corinthian, but his name has been lost. A very important epigraphic addition is the discovery, identified using infrared-reflected imaging, that the bearded man leading the procession is called *Myonidas* (Brecoulaki et al. 2019, 41 fig. 6c, 42 note 25).

Rizakis 2008, 250-251. Στασινοπούλου-Καρακαρούγκα 2009, 225 n. 101. Brecoulaki et al. 2017, 15. Brecoulaki et al. 2019, 40-46. https://epigraphy.packhum.org/text/343579?hs=85-96 (accessed 27-10-2024).

Γ.Κ.

261.

261. Ξύλινος πίνακας με γραπτή διακόσμηση (αντίγραφο)

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο (Α 16465)
Προέλευση: σπήλαιο Πιτσά Κορινθίας
Τέλη του 6ου αι. π.Χ.
Ξύλο
Τεμάχιο ξύλινου πίνακα.
Ύψ. 0,233. Μήκ. 0,14 (οι διαστάσεις αντιστοιχούν στον αυθεντικό πίνακα).

Από την παράσταση διατηρείται μέρος μιας τριάδας αλληλεπικαλυπτόμενων γυναικών, ντυμένων με λαμπρά πολύχρωμα ενδύματα (ιμάτια, χιτώνες ή πέπλοι), διακοσμημένα με γεωμετρικά κοσμήματα. Σε ένα από αυτά απεικονίζεται μέρος λευκού αιλουροειδούς, από το οποίο σώζονται τα μπροστινά σκέλη και η κοιλιά. Στο κάτω μέρος σώζεται μέρος του ερυθρού πλαισίου της παράστασης. Διακρίνεται η αποσπασματικά σωζόμενη αναθηματική επιγραφή στις Νύμφες:

ΙΤΑΛ.Α [ἀ]νέθεκε ταῖς Νύνφαις [— — —]

Rizakis 2008, 251–252. Brecoulaki et al. 2017, 15–16. Brecoulaki et al. 2019, 46. https://epigraphy.packhum.org/text/343579?hs=85-96 (πρόσβαση 27-10-2024).

Γ.Κ.

261. Wooden panel with painted decoration (copy)

National Archaeological Museum (A 16465)
Provenance: Pitsa Cave, Corinth
Late 6th c. BC
Wood
Piece of wooden panel.
H. 0.233. L. 0.14 (original panel).

Part of a group of three overlapping women dressed in brightly colored garments (himation, chiton, or peplos) decorated with geometric jewelry. A white feline is also depicted, of which the front legs and belly are preserved. Part of the red frame of the scene is preserved. The fragmentary votive inscription to the Nymphs is discernible:

ΙΤΑΛ.Α [ἀ]νέθεκε ταῖς Νύνφαις [— — —] (dedicated to the Nymphas).

Rizakis 2008, 251-252. Brecoulaki et al. 2017, 15-16. Brecoulaki et al. 2019, 46. https://epigraphy.packhum.org/text/343579?hs=85-96 (accessed 27-10-2024).

G.K.

262.

262. Ξύλινος πίνακας με γραπτή διακόσμηση (αντίγραφο)

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο (Α 16466)
Προέλευση: σπήλαιο Πιτσά Κορινθίας
Τέλη του 6ου αι. π.Χ.
Ξύλο
Τεμάχιο ξύλινου πίνακα.
Ύψ. 0,25. Μήκ. 0,166 (οι διαστάσεις αντιστοιχούν στον αυθεντικό πίνακα).

Από την παράσταση διατηρείται μέρος μιας τριάδας αλληλεπικαλυπτόμενων γυναικών που βλέπουν προς τα δεξιά. Είναι ντυμένες με λαμπρά πολύχρωμα ενδύματα (πέπλος και ιμάτιο) πλούσια διακοσμημένα. Μία από αυτές κρατεί ένα στεφάνι με σφαιρικές ψήφους που θυμίζουν άνθη. Μπροστά από αυτό διακρίνονται ίχνη από περιπλεγμένα φίδια και κάτω από αυτά η αποσπασματική επιγραφή:

ΧΙΛΙ.ΛΛΟΝ {[27]ΧΙΛΙΕ̣ΛΛΟΝΕ̣(?)}

Rizakis 2008, 252. Brecoulaki et al. 2017, 15–16. Brecoulaki et al. 2019, 46–52. https://epigraphy.packhum.org/text/343579?hs=85-96 (πρόσβαση 27-10-2024).

Γ.Κ.

262. Wooden panel with painted decoration (copy)

National Archaeological Museum (A 16466)
Provenance: Pitsa Cave, Corinth
Late 6th c. BC
Wood
Piece of wooden panel.
H. 0.25. L. 0.166 (original panel).

Part of a group of three overlapping women facing towards the right is preserved. They are dressed in brightly colored garments (peplos and himation) that are richly decorated. One of them holds a wreath with spherical beads reminiscent of flowers. In front of it are traces of entwined snakes, and below them, the fragmentary inscription:

ΧΙΛΙ.ΛΛΟΝ {[27]ΧΙΛΙΕ̣ΛΛΟΝΕ̣(?)}

Rizakis 2008, 252. Brecoulaki et al. 2017, 15-16. Brecoulaki et al. 2019, 46-52. https://epigraphy.packhum.org/text/343579?hs=85-96 (accessed 27-10-2024).

G.K.

263.

263. Ξύλινος πίνακας με γραπτή διακόσμηση με απεικόνιση χορού θεοτήτων (αντίγραφο)

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο (Α 16467)
Προέλευση: σπήλαιο Πιτσά Κορινθίας
Τέλη του 6ου αι. π.Χ.
Ξύλο
Σχεδόν ακέραιος, λείπουν μικρά τμήματά του στην αριστερή πλευρά του πίνακα. Το λεύκωμα είναι ιδιαίτερα φθαρμένο, διατηρείται καλά μόνο στο άνω δεξιό τμήμα. Στην υπόλοιπη σανίδα διακρίνονται αμυδρά ίχνη της αρχικής παράστασης.
Ύψ. 0,14. Μήκ. 0,316 (οι διαστάσεις αντιστοιχούν στον αυθεντικό πίνακα).

Ο πίνακας απεικονίζει (λατρευτικό;) χορό τοπικών θεοτήτων. Από τις μορφές τρεις σώζονται καλύτερα και από άλλες δύο μόνον οι κεφαλές. Είναι ντυμένες με πέπλο και ιμάτιο που καλύπτει και το κεφάλι τους. Από τις υπόλοιπες τέσσερις, όπως και του καθιστού γενειοφόρου αυλητή στους ήχους του οποίου χορεύουν, μόλις διακρίνονται ξεθωριασμένα ίχνη στο κέντρο και την αριστερή πλευρά του πίνακα. Σώζονται, από τα αριστερά προς τα δεξιά, τα ονόματα των επτά γυναικών, γραμμένα πάνω από τα κεφάλια τους, όπως φάνηκαν μέσω υπέρυθρης φωτογράφισης (infrared-reflected imaging), βλ. Brecoulaki et al. 2019, 37 εικ. 2c.

Τελεσόι (Τελεσώ), *Λευκίπα* (Λευκίππα), *Καλυψόι* (Καλυψώ), *Άγ*..[- - -], *Θαε*[- - -], *Καλι*[- - -]., κατόπιν λείπουν δύο ονόματα και τέλος, πριν τον αυλητή, [- - -]*οκρατια*.

Rizakis 2008, 252. Brecoulaki et al. 2017, 16–17. Brecoulaki et al. 2019, 38–40. https://epigraphy.packhum.org/text/343579?hs=85-96 (πρόσβαση 27-10-2024).

Γ.Κ.

263. Wooden panel with painted decoration depicting deities dancing (copy)

National Archaeological Museum (A 16467)
Provenance: Pitsa Cave, Corinth
Late 6th c. BC
Wood
Almost intact, small parts are missing on the left side of the painting. The white undercoat is very worn and is only well preserved on the upper right side. Faint traces of the original representation can be seen on the rest of the panel.
H. 0.14. L. 0.316 (original panel).

A dance (cult?) of local deities with their names written above their heads is depicted. Three of these figures are better preserved, and of the other two, only their heads. They are each dressed in a peplos and himation that also covers their heads. Of the remaining four and the seated bearded piper to whose tunes they dance, only faint traces can be discerned in the center and on the left side of the painting. From left to right, the names of the seven women are, as seen through infrared-reflected imaging, see Brecoulaki et al. 2019, 37 fig. 2c.:

Τελεσόι (Τελεσώ), *Λευκίπα* (Λευκίππα), *Καλυψόι* (Καλυψώ), *Άγ*..[- - -], *Θαε*[- - -], *Καλι*[- - -]., then two names are missing, and finally, before the flute player, [- - -]*οκρατια*.

Rizakis 2008, 252. Brecoulaki et al. 2017, 16-17. Brecoulaki et al. 2019, 38-40. https://epigraphy.packhum.org/text/343579?hs=85-96 (accessed 27-10-2024).

G.K.